Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS AFGØRELSE

af 12. december 2011

om Den Europæiske Unions tiltrædelse af protokollen af 2002 til Athenkonventionen om transport af passagerer og deres bagage til søs, 1974 med hensyn til artikel 10 og 11

(2012/23/EU)

(EUT L 8 af 12.1.2012, s. 13)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets forordning (EU) nr. 517/2013 af 13. maj 2013	L 158	1	10.6.2013

▼B

RÅDETS AFGØRELSE

af 12. december 2011

om Den Europæiske Unions tiltrædelse af protokollen af 2002 til Athenkonventionen om transport af passagerer og deres bagage til søs, 1974 med hensyn til artikel 10 og 11

(2012/23/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 81, stk. 1 og artikel 81, stk. 2, litra a) og c), sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a), og artikel 218, stk. 8, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Protokollen af 2002 til Athenkonventionen om transport af passagerer og deres bagage til søs, 1974 ("Athenprotokollen") er en væsentlig forbedring af ordningen for transportørernes erstatningsansvar over for og erstatning til passagerer ved søtransport.

(2) Athenprotokollen ændrer Athenkonventionen om transport af passagerer og deres bagage til søs, 1974 og fastsætter i artikel 15, at disse to instrumenter skal læses og fortolkes sammen som ét enkelt instrument mellem parterne i Athenprotokollen.

(3) Artikel 10 og 11 i Athenprotokollen berører Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ([1]). Unionen har derfor enekompetence for så vidt angår Athenprotokollens artikel 10 og 11.

(4) Efter Unionens tiltrædelse af Athenprotokollen bør reglerne i Athenprotokollens artikel 10 om retternes kompetence gå forud for Unionens relevante regler herom.

(5) Reglerne om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, der er fastsat i Athenprotokollens artikel 11, bør dog hverken gå forud for Unionens relevante regler herom, som udvidet til Danmark ved aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ([2]), eller reglerne i Luganokonventionen om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område af 16. september 1988 ([3]) eller i Luganokonventionen om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og

([1]) EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.
([2]) EUT L 299 af 16.11.2005, s. 62.
([3]) EFT L 319 af 25.11.1988, s. 9.

▼B

handelsretlige område af 30. oktober 2007 ([1]), eftersom anvendelsen af disse regler sikrer, at retsafgørelser anerkendes og fuldbyrdes i mindst samme omfang som efter Athenprotokollens regler.

(6) Athenprotokollen kan ratificeres, accepteres, godkendes eller tiltrædes af stater og af regionale organisationer for økonomisk integration, som består af selvstændige stater, der har givet disse organisationer kompetence på bestemte områder, som er omfattet af Athenprotokollen.

(7) I henhold til artikel 17, stk. 2, litra b), og artikel 19 i Athenprotokollen kan regionale organisationer for økonomisk integration indgå Athenprotokollen.

(8) Det Forenede Kongerige og Irland, som protokol (nr. 21) om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, finder anvendelse på, vil som en del af Den Europæiske Union være bundet af Athenprotokollens artikel 10 og 11.

(9) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol (nr. 22) om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark for så vidt angår artikel 10 og 11. Danmark vil kun være bundet af disse artikler som særskilt kontraherende part.

(10) Størstedelen af Athenprotokollens bestemmelser er overtaget i EU-lovgivningen ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 392/2009 af 23. april 2009 om transportørers erstatningsansvar ved ulykker under søtransport af passagerer ([2]). Unionen har derfor udøvet sin kompetence vedrørende de spørgsmål, der er reguleret af denne forordning. Der skal vedtages en særskilt afgørelse vedrørende disse bestemmelser parallelt med nærværende afgørelse.

(11) Medlemsstater, som skal ratificere eller tiltræde Athenprotokollen, bør om muligt gøre det samtidig. Medlemsstater bør derfor udveksle oplysninger om, hvor langt de er nået med deres ratificerings- eller tiltrædelsesprocedure med henblik på så vidt muligt at forberede en samtidig deponering af deres ratificerings- eller tiltrædelsesinstrumenter. Når medlemsstater ratificerer eller tiltræder Athenprotokollen, bør de tage det forbehold, der er anført i IMO-retningslinjerne —

([1]) EUT L 339 af 21.12.2007, s. 3.
([2]) EUT L 131 af 28.5.2009, s. 24.

▼B

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den Europæiske Unions tiltrædelse af protokollen af 2002 til Athenkonventionen om transport af passagerer og deres bagage til søs, 1974 ("Athenprotokollen") godkendes herved på Den Europæiske Unions vegne med hensyn til artikel 10 og 11.

Teksten til disse artikler er gengivet i bilaget.

Artikel 2

1. Formanden for Rådet bemyndiges herved til at udpege den eller de personer, der er beføjet til at deponere instrumentet for Unionens tiltrædelse af Athenprotokollen med hensyn til artikel 10 og 11 i overensstemmelse med protokollens artikel 17, stk. 2, litra c), artikel 17, stk. 3, og artikel 19.

2. På tidspunktet for deponeringen af tiltrædelsesinstrumentet fremsætter Unionen følgende kompetenceerklæring:

"Med hensyn til spørgsmål omfattet af artikel 10 og 11 i Athenprotokollen af 2002 til Athenkonventionen om transport af passagerer og deres bagage til søs, 1974, som henhører under artikel 81 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (, har Den Europæiske Unions medlemsstater, med undtagelse af Kongeriget Danmark i overensstemmelse med artikel 1 og 2 i protokol (nr. 22) om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, overdraget kompetence til Unionen. Unionen udøvede denne kompetence ved vedtagelse af Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område."

3. På tidspunktet for deponeringen af tiltrædelsesinstrumentet fremsætter Unionen følgende erklæring vedrørende artikel 17a, stk. 3, i Athenkonventionen om transport af passagerer og deres bagage til søs, 1974, som ændret ved Athenprotokollens artikel 11:

▼M1

"1. Retsafgørelser vedrørende spørgsmål, der er omfattet af Athenprotokollen af 2002 til Athenkonventionen om transport af passagerer og deres bagage til søs, 1974, og som træffes af en ret i Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Irland, Den Hellenske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Republikken Kroatien, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Ungarn, Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Rumænien, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, vil blive anerkendt og fuldbyrdet i en af Den Europæiske Unions medlemsstater i overensstemmelse med Den Europæiske Unions relevante regler herom.

▼B

2. Retsafgørelser vedrørende spørgsmål, der er omfattet af Athenprotokollen, og som træffes af en ret i Kongeriget Danmark, vil blive anerkendt og fuldbyrdet i en af den Europæiske Unions medlemsstater i overensstemmelse med aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område.

3. Retsafgørelser vedrørende spørgsmål, der er omfattet af Athenprotokollen, og som træffes af en ret i en tredjestat,

a) som er omfattet af Luganokonventionen om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område af 30. oktober 2007, vil blive anerkendt og fuldbyrdet i Den Europæiske Unions medlemsstater i overensstemmelse med konventionen;

b) som er omfattet af Luganokonventionen om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område af 16. september 1988, vil blive anerkendt og fuldbyrdet i Den Europæiske Unions medlemsstater i overensstemmelse med konventionen."

4. Den eller de personer, der udpeges i henhold til stk. 1 i denne artikel, tager det forbehold, der er anført i IMO-retningslinjerne, når instrumentet for Unionens tiltrædelse af Athenprotokollen med hensyn til artikel 10 og 11 deponeres.

Artikel 3

Unionen deponerer sit instrument for tiltrædelse af Athenprotokollen med hensyn til artikel 10 og 11 senest den 31. december 2011.

Artikel 4

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at deponere deres ratifikations- eller tiltrædelsesinstrumenter vedrørende Athenprotokollen inden for en rimelig tidsfrist og om muligt senest den 31. december 2011.

▼B

BILAG

OVERSÆTTELSE

ARTIKEL 10 OG 11 I PROTOKOLLEN AF 2002 TIL ATHENKONVENTIONEN OM TRANSPORT AF PASSAGERER OG DERES BAGAGE TIL SØS, 1974

Artikel 10

Konventionens artikel 17 affattes således:

»Artikel 17

Kompetent jurisdiktion

1. Søgsmål efter denne konventions artikel 3 og 4 anlægges efter sagsøgerens valg ved en af de i det følgende angivne domstole, forudsat denne domstol ligger i en stat, som er kontraherende part i denne konvention, og under hensyntagen til de enkelte kontraherende parters lovgivning om rette værneting i de stater, hvor der er flere mulige love:

a) domstolen i den stat, hvor sagsøgte har permanent hjemsted eller hovedadresse, eller

b) domstolen i afrejse- eller ankomststaten, ifølge transportkontrakten, eller

c) domstolen i den stat, hvor sagsøgeren har bopæl eller permanent opholdssted, hvis den sagsøgte har en adresse i denne stat og er underkastet dens jurisdiktion, eller

d) domstolen i den stat, hvor transportkontrakten blev indgået, hvis den sagsøgte har en adresse i denne stat og er underkastet dens jurisdiktion.

2. Søgsmål efter konventions artikel 4a anlægges efter sagsøgerens valg ved en af de domstole, hvor det ifølge stk. 1 er muligt at anlægge søgsmål mod transportøren eller undertransportøren.

3. Når en skadevoldende hændelse er indtruffet, kan parterne aftale, om erstatningskravet skal forelægges en domstol eller afgøres ved voldgift.«.

Artikel 11

Følgende indsættes i konventionen som artikel 17a:

»Artikel 17a

Anerkendelse og fuldbyrdelse

1. En dom, som afsiges af en domstol med jurisdiktion i overensstemmelse med artikel 17, og som er retsgyldig i domsstaten, hvor den ikke kan underkastes fornyet prøvelse, anerkendes af samtlige kontraherende stater, medmindre

a) dommen er opnået ved svig, eller

b) den sagsøgte ikke har fået rimeligt varsel og rimelig mulighed for at fremlægge sin sag.

▼B

2. En dom, som anerkendes i henhold til stk. 1, er retsgyldig i de enkelte kontraherende stater, så snart de enkelte staters nødvendige formaliteter er blevet opfyldt. Disse formaliteter kan ikke tillade, at sagens materielle del genoptages.

3. Stater, som er kontraherende parter i denne protokol, kan følge andre regler for anerkendelse og fuldbyrdelse af domme, forudsat de sikrer, at dommene anerkendes og fuldbyrdes i mindst samme omfang, som det ville ske efter stk. 1 og 2.«.